

סונטה הגותית

אלו הִיָּה אֱלֹהִים, הוא הִיָּה אֱלֹהֵי ההומור –
ובין בְּדִיחוּתוֹ, אחת שְׁתַּמִּיד עוֹבְדֵת
הִיָּתָה הַבְּדִיחָה על הַגָּבֶר – יָצוּר
הַמְזַדְדָה עֲשׂוֹת שְׁנַיִם עִם עֲצָמָתוֹ שֶׁל זָרָם
הַטְּסוּטוּסְטְרוֹן הַמְפַעֵם אוֹתוֹ וּמִתְפָּרֵץ מִמְנוֹ
בְּזָרָם דָּק רוֹוֵי נִיחוּחַ שֶׁל וְנִיל –
אוּ בְתַנּוּפַת זְרוּעוֹת וְאֶגְרוּפִים
אוּ בְקוֹלוֹת גּוֹעִים חֲסָרֵי שְׁלִיטָה
אוּ בְדְרִישָׁה מִתְמַדֵּת לְסַפּוּק.
עַד שְׁלֵלֵא מְשִׁים, בְּעוֹדוֹ חוֹלֵם
עַל נֶצַח סַפּוּקִים מְסוּג זֶה אוּ אַחֵר,
דְּבַר מַה נְמוּג בְּהַדְרָגָה וּמִתְבָּרַר
שְׁגוּשׁ הַגְּבֵרִיּוֹת בּוֹ הַסְתַּתְרָר, וְהַתְּפוֹרָר
לְאֵט-לְאֵט, אֲבָל בְּעֵצָם דֵּי מַהֵר.